

TURCSÁNY PÉTER
Tücsökszóló a Hegyfaluban

(Egy nyár emléke)

tücsökszóló
 kékfestő égi boltozat
 gótikus felhő-párlat

pincesor
 fehér fogsorán
 villan még az alkonyat

asszonyra tűz
 a fény
 a templom ablakánál

s lent a völgyben
 patakparton
 venyigetűzben piroslanak
 érzékeink

nyitott ablak
 nyitott ajtó
 tiszta szoba
 vetett ágy

minden annyira
 távol
 egy asszony egy férfi
 álmot lát

és a város a város fényeire
 egy új civilizáció
 eszelősen fordul
 át

A Tisztító tűz fényében

Felejthetetlen minden.
 És megfordíthatatlan.

A vers nem ott kezdődik,
 ahol abbahagytam.

A vers az, amit el sose
 kezdtem.

Amit egy mély lélegzettel
 magamhoz vettem,

amit rátok testálok
 megnevezetlen,

mert magamban megtisztítván
 mégis, mégis
 kilélegeztem.

A Lét purgatóriuma:
 ennyi és nem több
 minden vers, és
 minden ima.